

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Varga V. Péter ügyvéd által képviselt I., III., V. r. felperesnek, a fellebbezési eljárásban referens által képviselt alperes ellen elállás jogellenességének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. július 3. napján meghozott 22.G.41.644/2007/38. számú ítélete ellen az I., III., V. r. felperesek részéről 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I., III., V. rendű felperesek fellebbezési eljárási költségeiket maguk, míg a le nem rótt 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperesek a keresetükben az alperessel kötött Támogatási Szerződéstől való alperesi elállás jogszerűtlenségének megállapítását és az alperes kötelezését kérték a felperesek által alperes teljesítési segédeihez benyújtott projekt előrehaladási jelentésekben rögzített kifizetési igénylések szerinti 51.825.913.- forint és annak késedelmi kamatai megfizetésére a Támogatási Szerződés alapján, illetve vagylagosan a Ptk. 318. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése alapján szerződésszegésből eredő kártérítésként. Ezen felül a Támogatási Szerződések alapján késedelmesen kifizetett támogatások miatt késedelmi kamatkövetelés jogcímén 6.010.183.- forint, valamint a Támogatási Szerződés megszegése miatt

szerződéssel okozott kár jogcímén 5.000.000.- forint és ennek 2007. október 2. napjától számított késedelmi kamatai kiegyenlítésére is kérte az I.r. felperes kötelezni az alperest.

Az alperes a per megszüntetését, illetve a kereset elutasítását kérte, vitatta a kereset jogalapját és összecszerűségét. Álláspontja szerint az elállása jogszerű volt, mely jog oszthatatlan, vagyis bármely kedvezményezett, fejlesztési partnerségi tag szerződésbe ütköző magatartására tekintettel történő elállás esetén a többi taggal is megszűnik a szerződés.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és megállapította, hogy a 900.000.-forint eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében a felperesek részvételével megalakult ... Partnerség és az alperes jogelődje között az Államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet (Ámr.) 87. § (1) bekezdése szerinti Támogatási Szerződés jött létre, melyben a jogszabály rendelkezéseivel összhangban határozták meg az alperest megillető elállási jogot, illetve ezen túlmenően is rögzítették a szerződésükre alkalmazandó jogszabályokat, kifejezetten megjelölve a Ptk-t is. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek jogviszonyára, így különösen a szerződésszegés és annak következményeire vonatkozóan a Ptk. rendelkezései alkalmazandók, illetve, hogy a jogviszonyból eredő viták elbírálására a magyar bíróság joghatósággal rendelkezik. Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét a Ptk-nak a szerződésekre vonatkozó Negyedik rész I. címében szabályozott általános rendelkezései figyelembevételével a Támogatási Szerződés és annak mellékletében foglaltak alapján bírálta el. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szerződés alapján az alperes szabálytalansági eljárást folytatott le és a megállapított szabálytalanságokat szerződésszegésnek minősítve élt a Támogatási Szerződésben és a Ptk. 320. § (1) bekezdésében rögzített elállás jogával. Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a képzésben résztvevők kompetenciavizsgálata az Insight teszt alapján meg kell, hogy előzze az Egyéni Fejlesztési Tervek elkészítését, képzési programba sorolását, a projekt kísérleti jellege nem indokolja a képzési struktúra szakmailag indokolt és szerződésben vállalt sorrendjének felborítását, illetve a tesztek eredményének a fejlesztési terv szempontjából történő figyelmen kívül hagyását. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes megalapozottan ítélte szabálytalanságnak, a verseny tisztasága megsértésének a felperesek - elsősorban a Partnerség vezető tagjaként működő, a Partnerség tevékenységét összefogó I.r. felperes - és a projekt teljesítésébe bevont „beszállítók” összefonódását, amely a Támogatási Szerződés és az 1996. évi LVII. tv. megsértését jelenti azzal, hogy az I.r. felperes törvényes képviselője és az I.r. felperes által a projekt vezetésével megbízott egyéni cég tagja annak az A. Kft-nek, amely a felperesek által lefolytatott meghívásos közbeszerzési eljárás eredményeként vagy enélkül az egyes tréningek lebonyolítására vonatkozó szerződéseket kötött az I.r. felperessel, illetve a Partnerség további tagjaival. Az elsőfokú bíróság a felperesek terhére értékelte azt is, hogy az A. Kft. telephelyként nyilvántartott lakást a projekt bonyolításának időszakában projektirodaként a Partnerség, illetve egyik partner bérelte. Megállapította ugyanakkor az elsőfokú

bíróság, hogy az alperes az elállás alapjául nem hivatkozhat a KSZ mellőzésére, figyelemmel a 2003. évi CXXIX. tv. 327. § (1) bekezdés g) pontjára, illetve (3) bekezdésében foglaltakra, tekintettel arra is, hogy a Támogatási Szerződés X.4.d) pontja elállási jogot az alperes részére akkor biztosít, ha az illetékes hatóság jogerősen megállapítja a közbeszerzésre vonatkozó szabályok megsértését. Helytállóan minősítette alperes azon szabálytalanságra hivatkozását, miszerint indokolatlanul magas a tréningekre vonatkozó számlákban szereplő díj, illetve kifogásolható, hogy azok átalányformában lettek meghatározva, tekintettel arra is, hogy a benyújtott jelenléti ívek szerint változó tréneri és hallgatói létszámmal tartották meg a képzéseket, melyeken rendszerint alulmaradtak mind személyi, mind dologi költségek az átalánydíjas elszámolás szabálytalan. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az a tény, hogy a tréning díj átalányösszegben került megjelölve a szerződésben és e körben költségutóllépés nem állapítható meg, nem anullálja az alperesi elállás alapjául szolgáló szabálytalanságot. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint alátámasztja a gazdasági verseny tisztaságának megsértését is, illetve az e körben hivatkozott összefonódást, bizonyítva, hogy a közbeszerzési eljárást olyan meghívottakkal bonyolították le a felperesek, akik a tréningekre elszámolható díj pontos összegét ismerték. Az elsőfokú bíróság elfogadta a valótlan és hiányos jelenléti ívekkel kapcsolatos alperesi álláspontot, figyelemmel arra, hogy azok a jelenléti ív tartalmi és formai kellékeire vonatkozó részletes szabályok nélkül is egyértelműen megállapíthatók. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes esetleges mulasztásai, korábbi eljárása nem eredményezi a szabálytalansági vizsgálat lefolytatására vonatkozó jogának, illetve gyanú esetén annak kötelezettségét, és az elállás jogának megszűnését. A rendelkezésre álló bizonyítékok, így a tanúvallomások mérlegelésével is arra a megállapításra jutott az elsőfokú bíróság, hogy az alperes által megalapított Sz. Bizottság 2007. augusztus 28. napján kelt feljegyzésében rögzítettek nagyrészt helytállóak és az elállás alapjául szolgálnak. A bizonyítékok mérlegelése során kiemelte, hogy a jelenléti ív, mint bizonyíték rendeltetéséből, megnevezéséből egyértelműen következik, hogy meghatározott helyen, célból, meghatározott időpontban jelenlévő személy nevét és névalírást kell tartalmazza, ezért a felperesek jelenléti ívekkel kapcsolatos magyarázatait nem kellően indokoltnak és elfogadhatatlannak tartotta, figyelemmel arra is, hogy a felperesek a támogatási összeg felhasználására vonatkozóan szigorú dokumentációs kötelezettséget vállaltak, és a projekt célja alapján a megvalósulás alapidokumentációja a jelenléti ív. Utalt arra, hogy ugyanazon személy többször vett részt azonos képzésen, illetve egy időpontban több képzésen, továbbá a megosztott megjelenésre, azonos személynek trénerként és képzettként való megjelenésére több képzésen. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a hibás, hiányos, súlyos ellentmondásokat tartalmazó jelenléti ívek önmagukban alkalmasak annak megállapítására, hogy a felperesek a Támogatási Szerződésben, illetve annak alapjául szolgáló jogszabályokban foglaltaknak maradéktalanul nem tettek eleget, a támogatás igénybevételének alapjául szolgáló felperesi tevékenység kétséget kizáróan nem igazolt. A további szabálytalanságok megállapítását az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozatai és az okiratok, az azokat alátámasztó tanúvallomások alapján megalapozottnak ítélte. Azon szabálytalanságok tekintetében, amelyek megvalósítását a lefolytatott bizonyítási

eljárás adatai maradéktalanul nem támasztottak alá, az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor mellőzte. Utalt arra, hogy az elállás jogszerűsége ezen kisebb eljárási szabálytalanságok bizonyítatlansága esetén is megállapítható.

Az I., III., V.r. felperesek fellebbezésükben az ítélet megváltoztatását és a keresetüknek helyt adást kértek, mert álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság téves tényállást állapított meg, az általuk hivatkozott jogszabályokat, benyújtott dokumentációkat az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta és ez alapján téves következtetésre jutott. Megítélésük szerint nem sértették meg az 1996. évi LVII. tv., a Tpt.15. § (1) bekezdését, így az összefonódásra tett bírói megállapítás nem helytálló. Hivatkoztak arra, hogy az I.r. felperes és egyik felperes sem közhasznú, ezért az 1997. évi CLVI. tv. 8. § (1) bekezdés b) pontjára tett hivatkozás nem helytálló, a bírói döntés mérlegelési szempontjául nem szolgálhat. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a döntését olyan szakértői véleménnyel támasztotta alá, amely a teljes projekttevékenységre úgy tett megállapítást, hogy a teljes projekt dokumentáció nem állt rendelkezésére, és az a tény, hogy a projekt 2007. áprilisáig elvégzett tevékenységét a teljes elszámolási dokumentumok ismerete nélkül végezte el a szakértő nem teszi lehetővé a szakértői vélemény relevanciáját. Utaltak arra is, hogy a szakértő függetlenségét is vitatták, és a bíróság e körben mérlegelési szempontjait nem ismertette. Álláspontjuk szerint a szerződésszegés akkor valósul meg, ha valamely szerződő fél nem tesz eleget a Támogatási Szerződésben rögzített kötelezettségének figyelemmel a 11/2004. (IV. 7.) FMM-PM. rendeletben foglaltakra is. Állításuk szerint az alperes a Támogatási Szerződésben vállalt kötelezettségét rendszeresen megszegte, ugyanakkor az alperes a formai és tartalmi kötelezettségek megszegésére alaptalanul hivatkozik, a felperesek a szerződésben vállalt kötelezettségüknek eleget tettek. Kifejtették, hogy az érdemben befolyásoló információ vagy adat valótlanságának ténye nem nyert bizonyítást, a szerződés 4.a.) pontjában meghatározott elállási feltétel nem áll fenn, tekintettel arra is, hogy a szabálytalanság megvalósításának tényét a 2007. szeptember 25-i elálló nyilatkozat szerint kell elbírálni, azonban annak általános megfogalmazása nem teszi lehetővé, hogy az érdemben befolyásoló minősítés megállapítást nyerjen. A Ptk. 316. § felhívásával az volt a jogi álláspontjuk, hogy az alperesi kifizetések mellett a rendszeres helyszíni ellenőrzések és a jegyzőkönyvben tett „szabálytalanságot nem találtam” megállapítások egyértelmű alperesi ráutaló magatartásnak minősülnek a projekt szakmai és célszerű megvalósulásának elfogadására, a projekt folytatására az addigi tartalmat, formai és pénzügyi formában. Megítélésük szerint az alperes a Támogatási Szerződés III. fejezet 6.) pontja szerinti kötelezettségét nem teljesítette, különösen az egyidejű írásos értesítést és az információs szolgáltatást a szerződésben nem előírt formában kérte, a szerződésben rögzített 30 napos határidőt egyoldalúan lecsökkentette. Utaltak arra, hogy az alperes nem tett eleget a szerződésben rögzített együttműködési kötelezettségének, emellett magatartása súlyosan sérti a Ptk. 4. §-ában rögzített alapelveket, a jóhiszeműség és tisztesség elvét, de különösen a Ptk. 4. § (4) bekezdésében rögzített elvárhatóság követelményét. Kifejtették, hogy a verseny tisztaságának megsértése az 1996. évi LVII. törvény 15. § (1) bekezdése alapján vizsgálendő, amelynek alapján az I.r. felperes és beszállítói különböző

szervezetek, önálló jogi személyek és nem minősülnek vállalatcsoportnak, a törvény 23. § (2) bekezdésében taxatív meghatározott közvetlen és (3) bekezdése szerinti közvetett irányítás, továbbá a verseny tisztaságának megsértése nem áll fenn. Állították, hogy a jelenléti ívek egyike sem valótlan, nem hiányosak, vitatták, hogy azok közül valamennyi ív a jelen perbeli felperesek terhére esne, tagadták, hogy nem lettek volna módosíthatók, figyelemmel az alperes 2007. április 4-i felhívására is, amely idő előtt az alperes nem jelölt meg konkrét elvárásokat. Kiemelték, hogy a Támogatási Szerződés 1. számú módosításával alperes megszüntette jogviszonyát a N. Alapítvánnyal és tudomásul vette, hogy a kizárás szakmai és adminisztrációs problémák miatt következett be, ugyanakkor a Partnerséggel tovább folytatta a projektet, így ezen időszak hiányosságaira, adminisztratív hibáira hivatkozva az elállása nem jogszerű. A jelenléti ívekkel kapcsolatos alperesi hivatkozásokat, elsőfokú ítéleti megállapításokat vitatták. A fellebbezési tárgyaláson a felperesek jogerős - más hasonló továbbá személyiségi jogi perben hozott - ítéletekre is hivatkoztak keresetük megalapozottságául. Utóbbival cáfolni kívánták a F. személyével kapcsolatosan állított összefonódást az I.r. felperes és más beszállítók között.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, költségigényéről lemondott. Utalt arra, hogy a munkaprogramban rögzítettektől eltérni nem lehetett, a szakmai eltérések a projekt munkaprogramjában olyan módosítást jelentettek, amelyek alapján nem a támogatott projekt valósulhatott meg, a szakértői vélemény alátámasztotta a valótlan és hiányos adatszolgáltatást. Kiemelte, hogy a szabálytalanságok elévülési ideje a 360/2004. (XII. 26.) Korm. R. 45. § (2) bekezdés alapján 5 év, az ellenőrzésben mind a K., mind az részt vett. Rámutatott arra, hogy a projekt fenntarthatóságát nem látta biztosítottnak, felperesek nem a munkatervben foglaltak szerint teljesítették a projektet és a korrekciós felhívásokra adott válaszok szerint nyilvánvalóan nem törekedtek arra, hogy a munkatervben foglaltaknak megfelelően biztosítsák a Támogatási Szerződésben foglaltakat. Az összeférhetetlenség és az összefonódás körében fenntartotta a korábban kifejtett álláspontját. Kiemelte, hogy a projekt egy és oszthatatlan, függetlenül attól, hogy a hibák mely partnerségi tag magatartására voltak visszavezethetők, az alperes a szerződéstől köteles volt elállni. A jelenléti ívekkel kapcsolatban megjegyezte, hogy mindamellett, hogy az átlagos létszám 13 lehetett, az ellenőrzések során tapasztalt személyi átfedések, ismétlések miatt, azaz, hogy többször vettek részt ugyanazon a képzésen a célcsoport tagjai így megkérdőjeleződik a 13 fős létszám. Álláspontja szerint a jelen per elbírálását a felperesek által a fellebbezési szakban hivatkozott jogerős ítéletek nem befolyásolják.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság sorszámú végzésével a Fővárosi Ítéltábla..... sorszámú - pert megszüntető - végzését a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Ítéltáblát új eljárásra, új határozat hozatalára utasította.

A felülvizsgálati eljárásban hozott határozatra és a felperesek Pp. 51. § a) pontja szerinti pertársaságára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az I., III., V.r. felperesek elsőfokú ítélet elleni fellebbezését érdemben bírálta felül, melynek alapján az eljárás tárgyát az alperesnek a Támogatási Szerződéstől történt elállásának jogszerűsége képezte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a peres felek közötti szerződéses jogviszony létrejöttét és ugyancsak helytállóan mutatott rá, hogy a felperesek keresetét és ennek alapján az alperes elállásának jogszerűségét a Ptk. szerződésekre vonatkozó általános rendelkezései figyelembe vételével a felek között létrejött Támogatási Szerződés és annak mellékleteiben foglaltak alapján kell elbírálni.

A Támogatási Szerződés X.4. pontjában a Ptk. 320. § (1) bekezdése szerinti elállási jog került kikötésre.

A Támogatási Szerződés tárgya, a szerződéses kötelezettségek, a szerződésszegés és jogkövetkezményei szerződéses szabályozásából következően a Partnerség tagjainak jogai és kötelezettségei olyan közös jogok és kötelezettségek, amelyekből következően a kötelezettségek bármely partnerségi tag általi megsértése valamennyi tagra vonatkozó jogkövetkezményt eredményez. A N. kiválásával létrejött szerződésmódosítás nem érintette a szerződésnek az előbbiek szerinti rendelkezéseit, továbbá a projekt befejezésére és a projekttel kapcsolatos ellenőrzésekre vonatkozó rendelkezéseit sem, ugyanakkor a szerződésmódosítás a kilépő partnerségi tag feladatainak átvállalását rögzíti. A Támogatási Szerződés I./ 4. és 5. pontja értelmében a szerződés 2010. április 30. napjával szűnik meg, mely időpontig fennállnak a Partnerség tagjainak kötelezettségei és a projekttel kapcsolatos ellenőrzések tűrésére 2013. december 31. napjáig kötelesek, mely ellenőrzés a IX.2. pont értelmében ezen időhatáron belül bármikor lehetséges.

Mindezek alapján a szerződés fenti időtartamán belül, a szerződés Ptk. 207. §-ának (1) bekezdése szerinti értelmezésével a Partnerség bármely tagja által a szerződés teljesítése érdekében kifejtett magatartás értékelendő és annak esetleges jogkövetkezményei a többi tagra is kihatnak. A fentiek alapján az a tény, hogy az alperes korábbi ellenőrzései során nem tárt fel elállása alapjául szolgáló hiányosságot és kifizetést eszközölt nem tekinthető akként, hogy utóbb a partnerség tagjainak eljárását a projekttel kapcsolatos 2013. december 31-ig fennálló ellenőrzési jogosultsága során korábbiaktól eltérően ne értékelhesse, illetve, hogy a korábban fel nem tárt, fel nem ismert hiányosságra, szerződésszegő magatartásra alapítottan annak szerződésben is rögzített jogkövetkezményével ne élhessen. Nem volt vitatott, hogy a Támogatási Szerződés aláírása késett, azonban ennek ellenére a szerződésben foglalt kötelezettségek teljesítése valamennyi szerződő részéről foganatosításra került. Mindezek alapján az alperes külön jogfenntartó nyilatkozatának hiányában sem érvényesülhet a jelen esetben a Ptk. 316. § (1) bekezdése.

A Támogatási Szerződés I.5. pontjára, a X. fejezetének rendelkezéseire, így a X.6. pontban foglaltakra, továbbá arra is figyelemmel, hogy a Támogatási Szerződés az ellenőrzési jogosultságon túlmenően a partnerség tagjai által végzett tevékenység eredményét, annak hatását, nevezetesen a résztvevők álláshoz jutását, állásban maradását nem tűzte a támogatás feltételéül, a másodfokú bíróság megítélése szerint a Ptk. 320. § (3) bekezdés alkalmazhatósága nem merülhet fel a jelen esetben.

A fellebbezési tárgyaláson hivatkozott 16. Gf.40.175/2008/5. sorszámú eseti döntés a jelen bíróságot a Pp. 4. § (1) bekezdése alapján nem kötötte, különös tekintettel arra is, hogy a hivatkozott ítélet a perbelitől eltérő tényálláson alapult.

A másodfokú bíróság az alperesi elállás szerződésben kikötött jogszerűségét minderre tekintettel vizsgálta és bírálta el.

A felperesek által hivatkozott 11/2004. (IV. 7.) FMM-PM. rendelet 4. § (1) bekezdése alapján a K. jogai és kötelezettségei a pénzügyi végrehajtásban kerültek meghatározásra, azaz a K. pénzügyi közreműködő szervezet. Ezen túlmenően a 33/200. (XII. 23.) FMM. rendelet egyéb szempontokat, szakmai szempontból történő ellenőrzési jogosultságot is létesített, utóbbit az O. Programirodához telepítve. A Támogatási Szerződés IV. pontjának rendelkezései értelmében nem kizárólag pénzügyi, hanem szakmai ellenőrzés is kikötésre került. Az O. alkalmazottjának, K-nak a tanúvallomása - ellentétben a felperesi fellebbezésben állítottakkal - a másodfokú bíróság megítélése szerint sem támasztja alá felperesi tényelőadást. A tanú az O. és a K. párhuzamos vizsgálatára utalt. A tanú vallomásában ellentmondások kezdeti tapasztalására, majd a szabálytalanság egyre erősödő gyanújára tett előadást, amely gyanú annak ellenére megerősödött, hogy a helyszíni szemlén még szabálytalanságot nem találtak. A vallomás szerint a gyanú erősödését követően került sor független szakértő felkérésére, majd szabálytalansági vizsgálat lefolytatására.

A szakvéleménnyel kapcsolatban megfogalmazott kifogások megalapozottságát a felperesek nem bizonyították. E körben a másodfokú bíróság utal arra, hogy a felperesek előadása szerint maguk is határidő letelte után szolgáltatott adatokat. Szakértői bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, bár attól nem voltak elzárva. A rendelkezésre álló bizonyítékok között az alperes által felkért szakértő véleménye csak egy, így a szabad bizonyítási rendszer alapján (Pp. 166. § (1) bek.) a szakvélemény Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésére lehetőség volt, amellyel az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el ténymegállapításai alapjául.

A rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a képzési struktúra munkaprogramban meghatározott sorrendtől a felperesek eltértek, és az eltérést a projekt kísérleti jellege sem indokolhatja.

A személyi összefonódás tekintetében is helytállóan állapította meg a tényállást az elsőfokú bíróság és abból megalapozott jogkövetkeztetést vont le. A másodfokú bíróság e körben kiemeli, hogy a jelen perben arra hivatkozás nem volt, hogy F. az I.r. felperes kurátora. Ugyanakkor tény, hogy F. az elsőfokú eljárásban az I.r. felperes, illetve a többi felperes nevében is eljár meghatalmazás alapján, amely meghatalmazás tekintetében a Pp. 67. §-ában meghatározott feltételek fennállása

nem igazolt, így képviseleti jogosultságot nem eredményezhetett volna. Mégis a nevezett személy ezen eljárása és az A. Kft-beli pozíciója eleve megteremtette az összefonódást, bennfentesség nem kívánt tényállási elemeit.

Tény, hogy a per tárgyát képező időszakban az I.r. felperes képviselője - a kuratórium elnöke - cégbírósi iratokból megállapíthatóan K. az A. Kft. jelentős befolyással rendelkező tagja volt F-val és harmadik tulajdonostársukkal együtt, mely kft ügyvezetője, vezető tisztségviselője F. volt. A projekt vezetésével megbízott E. egyéni cég szintén F. vállalkozása volt. Mindezen személyi összefonódások alapján a két cégnek a projektben való részvétele, a velük kötött szerződések figyelemmel az irodabérletre és a Támogatási Szerződés alapján Eu., valamint költségvetési pénzek felhasználásának tényére egyértelműen és aggálymentesen megállapítható volt a tisztességes és nyílt eljárások alkalmazása szerződési követelmény be nem tartása, amely alapján az alperes a Támogatási Szerződés X.4.d) utolsó fordulata szerinti elállása kellően alátámasztott. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel utal arra, hogy a Támogatási Szerződés X.4.d) pontjának utolsó fordulata nem az 1996. évi LVII. törvény 23. §-ában foglalt követelményekre vonatkoztatható kizárólag, hanem mint általános mérce került meghatározásra, amelynek megsértése a Ptk. 4. § (4) bekezdésben megfogalmazott általános elvárhatósági mérceire is a fentiekben kiemelt tényadatok alapján helytállóan került az elsőfokú bíróság részéről a felperesek terhére történő megállapítása.

A jelenléti ívekre vonatkozóan kifejezett előírás a szerződésben nem volt, azonban a szerződés tárgya és a szerződés teljesítésének ellenőrzési kikötésére tekintettel, amelyben a jelenléti ív, mint „igazoló” okirat rendeltetésű, a jelenléti ívekkel szemben elvárható minimális formai, tartalmi követelmények külön követelményrendszer hiányában is megállapíthatók voltak. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a jelenléti ív minimális követelményét, melyből pedig okszerűen következtetett az alperes által feltárt hiányosságot, ellentmondások fennállására. Az elsőfokú bíróság helytálló ténymegállapításokat tett a jelenléti ívekből, amelyekből megalapozott következtetést vont le. A másodfokú bíróság e körben maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját arra is figyelemmel, hogy a "N". kiválása a felperesek javára nem volt értékelhető.

A személyi összefonódás és a jelenléti ívekkel kapcsolatos ténymegállapítások már önmagukban alapot adtak a Támogatási Szerződés X.4. pontja a) és d) alpontja szerinti elállásra. A Támogatási Szerződés X.5.a) pontjában meghatározott százalékos arány a X.4. a) pont értelmezésénél nem lehet irányadó, mivel a X.4.a) pont a szakmai és pénzügyi tartalom befolyásolására utal, míg a X.5.a.) pont kizárólag értékalapú.

A fentiek indokok kiegészítésével a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes, megalapozott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A felperesek fellebbezése nem volt eredményes, az alperes költségigényéről kifejezetten lemondott, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1)-(2) bekezdés alapján határozott, azzal, hogy a felperesek illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § szerint az állam viseli.

Budapest, 2011. február 22.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző